

Arrest

nr. 127 134 van 17 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 6 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 maart 2014 met referentenummer REGUL 41094.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 mei 2014.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juli 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN DER SCHUEREN, die loco advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift aangeeft huidig beroep te hebben ingesteld tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2014.

Daaropvolgend werd de verzoekende partij er middels een beschikking van 8 mei 2014 van op de hoogte gebracht dat de kamervoorzitter of de door haar aangewezen rechter met betrekking tot het door de verzoekende partij ingestelde beroep van oordeel was toepassing te moeten maken van artikel

39/73, §§1 en 2 van de vreemdelingenwet zodat een mondeling debat geen meerwaarde heeft en beroep aldus via een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende gronden:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus heeft geweigerd, omdat hij aan enkel aspecten van verzoekers asielaanvraag geen geloof hecht en omdat verzoeker zich elders in Bangladesh zou kunnen vestigen om nieuwe problemen met maobadi uit de weg te gaan.

Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van § 2 en hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij op basis van de informatie in het administratief dossier tot een risicogroep behoort omdat hij een eigen winkel had en dus een doelwit is van donatiecampagnes en omdat hij op dorpsniveau politiek actief was.

Verzoeker betwist niet dat Kathmandu voor hem bereikbaar en toegankelijk is; dat hij daar verschillende maanden heeft gewoond zonder problemen en tewerkgesteld was; zijn gezin daar verblijft en zijn kinderen er school lopen. Verzoeker betwist voorts niet dat zijn probleem met de Maobadi van lokale aard was, namelijk in zijn dorp van herkomst, de plaats waar hij een winkel had. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt tevens dat anno 2014 de politieke bewegingsruimte in Nepal volledig genormaliseerd is voor alle partijen van het volledig politieke spectrum. Het komt wel voor dat Maoïstische organisaties via open donatiecampagnes geld eisen maar voor de slachtoffers van deze campagnes is het vandaag veel gemakkelijker dan vroeger om met de Maoïsten te onderhandelen. Vaak wordt zelfs geen bedrag vooropgesteld en zijn de maoïsten reeds tevreden met bescheiden giften. Zelfs wanneer absurd hoge sommen geëist worden, is het duidelijk dat er nog stevig onderhandeld kan worden. Verder blijkt ook dat gewone burgers niet langer het slachtoffer zijn en enkel de grote rijken nog een zeker risico lopen (subject related briefing “Nepal” “Veiligheidssituatie in Nepal”, 5 april 2013, 22). Verzoeker toont niet aan dat hij behoort tot de risicogroep van grote rijken.

Uit de informatie in het administratief dossier blijkt ook dat gericht politiek geweld vanwege de Maobadi niet meer voorkomt. Een uitzondering betreft heel specifieke, omstandige en lokale highvoltagesituaties waarin lokale Maobadi gewelddadig zullen optreden tegen lokale tegenstanders, bijvoorbeeld naar aanleiding van lokale verkiezingen (subject related briefing “Nepal” “Veiligheidssituatie in Nepal”, 5 april 2013, 32). Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij het risico loopt het slachtoffer te worden van gericht politiek geweld, aangezien hij verklaarde dat hij niet meer actief was voor zijn partij sinds de partijbijeenkomst van 16 februari 2008.

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aannemelijk te maken dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Op 27 mei 2014 maakt de verzoekende partij aan deze Raad haar verzoek tot horen over.

Ter terechtzitting van 11 juli 2014 werd de zaak verwezen naar de algemene rol.

De zaak wordt verder behandeld overeenkomstig de schriftelijke procedure ter terechtzitting van 22 augustus 2014.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Artikel 2

De partijen worden hierbij opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 8 augustus 2014 om 10.00 uur.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juli tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS